

La Columna del Vallès és a punt d'incorporar-se

Tots els treballs d'allistament i organització de la columna del Vallès són enllestits. Granollers i la comarca té a disposició del comandament de les forces antifeixistes una columna que la formen cinc cents homes, vestits i equipats. Aquesta columna s'havia dit que marxaria ahir, dissabte, però per ordres de la superioritat s'ha ajornat, segurament per pocs dies, i qui sap si per poques hores, la partida al front de les milícies vallesanes.

Els nostres germans van a la lluita posseïts del més gran entusiasme i confiats en la victòria. Els acompanya l'afecte de tots i els guia la il·lusió, mai tan clara i tan precisa, de fer realitat el que eren somnis de redempció de la classe treballadora.

Nosaltres, com ells, creiem en la victòria total i definitiva dels ideals de justícia i de llibertat que bateguen en els pits de tots i flamegen en la vermellor de les banderes, i, com a ells, ens guia la mateixa il·lusió que és per la única causa digna que els homes vagin a la guerra i ofereixin, si és precís, el sacrifici de la seva vida.

Sàpiguen els germans nostres que rera d'ells resta el poble, gelós de les seves llibertats i disposat sempre a fer-se digne de llur heroisme i de llur sacrifici. I tinguin ben present que si els soldats de la França del 1800 portaven a les baionetes els Drets de l'Home, fruit de la Revolució del 93, avui ells porten a les terres germanes el nou codi que ha de regir i que farà del nostre poble el mirall del món.

Dijous, al Majestic...

El poble de Granollers aclamà els seus músics i subratllà l'obra revolucionària, que és la resposta del nostre poble liberal als crims de la reacció feixista

Dijous vespre es celebrà un festival al Majestic. Un gran festival. Una festa magnífica, iniciació de l'obra educadora del poble que hom veslluma ja com una realitat immediata.

Aquesta festa era a profit dels que lluiten per la llibertat i per la dignitat civil del nostre poble. L'entrada era gratuïta. Al Majestic, dijous, hi tenia entrada tothom. I el nostre poble, sempre generós, sempre igualment bo, va omplir la immensa sala... i va omplir la safata que presidien al vestíbol unes noies gentils. Acabada la festa, enllestida la recapta, hom comprovà que aquesta era superior a la que s'hauria obtingut posant preus d'entrada. La recaptació obtinguda de ral en ral i de pesseta en pesseta, ascendeix a 1,635'50 pessetes. Bé, molt bé pel nostre poble!

El festival era organitzat pel Sindicat Unic d'Espectacles i era a profit dels ferits de guerra i dels hospitals de sang. Hi prengueren part la quasi totalitat dels músics granollerins, sota la batuta d'aquest home tot nervis i vibració que és el mestre Ruera.

Primerament una orquestra de més de 30 professors interpretà l'himne de la Internacional, que el públic que s'abarrotava a la sala, escoltà a peu dret i fent la salutació antifeixista amb el puny clos i el braç enlaire.

La mateixa orquestra tocà unes seleccions de «L'Arlesiana», de Bizet, i de «Las Golondridas», d'Usandizaga. La multitud escoltà religiosament una i altra d'aquestes dues obres bellíssimes i al final de cada una esclatà en forts aplaudiments.

Però el clou del festival el constituïa la

presentació de la Banda de les Milícies, composta de seixanta-cinc professors. En aparèixer a l'escenari els músics milicians l'entusiasme pujà de to, augmentant al final de cada un dels himnes que interpretà la nombrosa massa orquestral. Les ovacions eren ininterrompudes. El públic semblava electrizat. La Internacional, Els fills del poble, Els Segadors, La Marsellesa, La Santa Espina... Cants de lluita per la llibertat. Per la llibertat dels pobles i dels homes. Cants que portaran el poble a la victòria... Era un espectral imponent la grandiosa sala del Majestic trepidant d'entusiasme amb milers de punys enlaire com una promesa de lluitar fins que sigui necessari i fins on sigui necessari.

La mateixa banda interpretà magníficament, com una banda que actués ja de temps i temps, una fantasia d'«El asombro de Damasco». Els aplaudiments als entusiastes músics i al seu mestre no cessaren un sol instant fins que la festa es donava per finida a quarts de dotze.

El company Esteve Serres, del Comitè Antifeixista local, adreçà una vibrant salutació a la concurrència. En aparèixer el brau lluitador al prosceni, la multitud l'aclamà amb el més gran entusiasme. En Serres, que no és orador, però home d'acció, bregat en les lluites incessants contra el capitalisme i els opressors de totes castes, remarcà la significació altament educativa de la festa i feu una crida vibrant per la lluita contra els enemics de les aspiracions del poble. Al final del curt parlament, es repetiren les manifestacions d'entusiasme que constituïren la nota més sobressortint del festival i que són la demostració de l'alt esperit de lluita i d'optimisme de la ciutat, que en aquestes hores úniques fa honor al seu passat i a la memòria dels que moriren o sofriren en les lluites polítiques i socials sempre amb l'esguard fit vers un enllà més venturós.

L'equip de la columna de milícies del Vallès

A molta gent els passaria desapercebut l'esforç que representa, sota molts aspectes, el proveir cinc o sis cents homes de tot el que els pugui ésser de més necessitat en una lluita armada com aquesta que sosté el nostre poble contra el feixisme.

Pel nostre deure d'informadors de la vida local granollerina, hem tingut ocasió d'assabentar-nos del mecanisme complicat que és el poder adquirir, en un termini breu, tantes coses com són necessàries per a equipar una columna com la que la nostra ciutat té a disposició del comandament de les forces antifeixistes. Hem vist els munts de robes i de caps de calçat, els fardells d'espardenyes; hem vist el neguit del treball als obradors dels sastres i a casa de les modistes i de les gorristes i en moltes cases particulars...

Els sastres, tots, industrials i obrers, han cooperat a aquest esforç i han enllestit 600 vestits per als nostres milicians. I amb els sastres, han treballat al mateix fi noies i dones ermilleres i pantaloneres, cada una de casa seva estant. Les modistes, amb poques excepcions, totes han rivalitzat també en la confecció de les motxilles. I les dues gorristes granollerines s'han esforçat, ajudades per noies amigues seves, perquè a l'hora convinguda estessin enllestits els 600 casquets. Finalment, a la fàbrica d'Agustí Codina s'han enllestit 550 calçotets. I tots, llevat d'aquells a qui necessitats imperioses del viure els en han privat, tots han treballat amb el mateix desinterès sense voler cobrar res per tant de treball.

En Rafael Sauleda, a qui devem aquestes notes, no abandona el seu lloc a la secció diem-ne d'intendència, i es passa tot el dia seleccionant robes, mentres els sastres emproven els uniformes als minyons que s'han allistat per formar la columna del Vallès.

A més de la cooperació de tanta de gent —ens diu En Sauleda,— anoteu que En Joan Sitjes ha donat un estoc de corretjam, que En Josep Canal ha donat 73 parells de calçat, que En Domènec Planes i En Joan Miralles han donat 15 dotzenes i 8 dotzenes d'espardenyes. I, entre altres donatius, cal que esmenteu també el d'un anònim que ha tramès 600 cigars pels milicians. En Francesc Parellada s'ha brindat per obsequiar tots els soldats de les milícies del Vallès amb un vermut d'honor a l'hotel Europa abans que marxin al front on siguin destinats.

Aquest esforç —afegeix En Sauleda— ja ho podeu dir des de LA GRALLA, es deu principalment a l'entusiasme del company Genís Mayordomo, que va sofrir presó pels successos d'octubre, i als germans Bosch, que han tingut al seu càrrec els treballs d'aquesta admirable organització.

Nosaltres consignem les dades que ens han estat ofertes i voldriem, per a satisfacció dels interessats i estimul dels que ho necessitin, publica la llista completa de tota la gent humil, de tots els camps treballadors que han fet aportació del seu entusiasme i desinterès el proveïment dels equips dels nostres milicians. Més, ja per això no ens és possible, vagi a tots el nostre agraïment que no dubtem a dir que és el de tota la ciutat.